STEPHEN STRUM: CONFRUNTÂND PANDEMIA FRICII. COMENTARII DESPRE „POLITICA UNEI PANDEMII DE PANICĂ MORALĂ”

Autor: Redacția Syntopic | 16 iunie 2022

Un articol de Stephen Strum pentru Voegelin View

Articol original: Confronting the Pandemic of Fear: Comments on “The Politics of a Pandemic Moral Panic”

Articol publicat inițial în data de 3 ianuarie 2022.

Articol tradus de Alexandru Petrișor, student la Facultatea de Filosofie, Universitatea din București, pentru stagiul de practică organizat în parteneriat cu redacția Syntopic.

Panica morală sau, de altfel, orice fel de panică se bazează pe frică. Adesea, această frică este o consecință a dezinformării, ceea ce duce la o întrebare fundamentală: „Cum discernem adevărul?”. În cei aproape 80 de ani de experiență de viață în calitate de student, medic, cetățean diplomat în URSS, cercetător în domeniul oncologiei și ecologist, am asistat la multe cazuri de dezinformare. A fi informat și a înțelege cu adevărat ceva, este liniștitor și potolește frica. Ceea ce este comun în acest proces este o evaluare exactă a „statusului”, sau, sub formă de interogații, a „Ce se întâmplă cu adevărat?”, „Funcționează acest lucru într-o situație concretă?”

Din călătoriile mele în URSS, după Cernobîl, în 1986, am învățat din experiențe directe cu poporul sovietic că o frică comună a americanilor cu privire la ei are legătură cu denumirea de „imperiul răului”. Această etichetă provine de la guvernul SUA și a fost, de asemenea, perpetuată de mass-media din SUA. Odată aflat în URSS și după întâlniri cu sute de sovietici, de la șoferi de taxi și conductori de cale ferată, la cetățeni de pe stradă și alții din profesia medicală, a devenit clar că era vorba de propagandă americană. A fost pur și simplu un caz de informație eronată sau informație incompletă:

a nu distinge liderii politici de oameni, care, în opinia mea, erau mai fideli față de idealurile americane cu privire la importanța familiei, a naturii, a literaturii, a muzicii și a sănătății. Sunt multe de spus despre răul care decurge din interesele private ale celor cu putere și influență.

În ceea ce privește pandemia, am devenit conștient de preocupările legate de apariția unei epidemii virale la începutul lunii ianuarie 2020. Am scris un articol despre transmiterea timpurie a virusului SARS în 1983, și acest lucru mi-a apărut în mod clar ca *déjà vu*-ul lui Yogi Berra[1]. Istoria se repetă, dar omul uită.

Ca hematolog/oncolog și, de asemenea, un domn în vârstă recent diagnosticat cu o afecțiune malignă imunosupresivă (amiloidoză cu lanț ușor), am avertizat comunitatea mea de pacienți cu privire la venirea acestei epidemii la începutul anului 2020. Cu o lună înainte de notificările „oficiale" ale pandemiei, am împărtășit pacienților și colegilor faptul că suntem deja într-o fază de pandemie, și că trebuie să învățăm din experiențele altora care s-au confruntat cu pandemii ce măsuri inițiale ar trebui să luăm. La acel moment, dar și acum, rămân uimit de dezinformarea inițială venită de la Anthony Fauci, șeful Institutului Național de Alergie și Boli Infecțioase (NIAID) cu privire la importanța purtării măștii (atunci) și despre a avea măști N95 disponibile pentru fiecare american (în prezent). Comunicând cu socrii mei din Coreea de Sud, am aflat despre măștile KN95 pe care le foloseau, de faptul că erau disponibile, și că prețul lor era de aproximativ 1.50 de dolari fiecare. Am identificat măști de înaltă calitate (IqAir), cu capacitate de filtrare până la dimensiunea virusului SARS-COV-2 și cu siguranță până la dimensiunea particulelor. În acel moment, acestea puteau fi achiziționate prin intermediul Amazon; am comandat o cantitate mare pentru soția mea și pentru mine și mi-am îndemnat pacienții să facă același lucru. Dar, într-o lună, acestea au fost în afara stocului disponibil. Legea privind Producția de Apărare (Defense Production Act; DPA) nu a fost invocată atunci, cum nu a fost invocată nici acum, pentru a avea măști N95 disponibile peste tot.

Citind sute de lucrări *peer-reviewed* despre SARS-COV-2, am aflat faptul că unele kituri de testare (POC) au fost disponibile la începutul lunilor aprilie-mai 2020 în Coreea de Sud. Testele POC permit testarea acasă cu rezultate în 15 minute, dezvăluind statutul persoanelor care ar putea avea sau care au avut COVID-19. Compania coreeană care a fost implicată în producerea unor astfel de teste este SugenTech.

Până în prezent, este comun să vezi mulți oameni care nu poartă măști, nu poartă măști N95 sau KN95 sau nu le poartă în mod corespunzător. În ciuda Legii privind Producția de Apărare (DPA), populația americană nu are acces ușor și ieftin la măștile N95. Chiar și în ziua de azi, îi auzim pe cei aflați în poziții de putere și influență discutând pe bună dreptate importanța vaccinării complete și a vaccinării de rapel, dar aproape niciodată nu auzim despre necesitatea de a stabili dacă o persoană a prezentat un răspuns solid al

anticorpilor care să fie corelat cu o protecție sporită împotriva infecțiilor. Toate acestea sunt discutate în literatura *peer-reviewed*. Deci de ce am permis publicului, fie aici în America sau oriunde în lume, să trăiască într-o stare de anxietate extremă sau chiar panică? Pacienții, prietenii, membrii familiei și colegii mei îmi spun adesea cât de mult s-ar liniști dacă ar fi să cunoască adevărata „poveste", cel puțin din cât știm până acum, despre aceste probleme. Ei sunt informați cu privire starea actuală a lucrurilor și știu ce strategie rațională să urmeze.

Din experiența mea în cadrul proceselor biologice, există anumite concepte pe care cineva le-ar putea desemna ca *Sfântul Graal*. În medicină, *„a nu face rău"* este un astfel de mandat. Pentru mine, ca medic/om de știință, *"Status begets Strategy (SBS)" (Statusul naște Strategii)* este un alt principiu de această natură. Nu îi putem informa în mod rațional pe alții despre ce trebuie să facă fără să știm „ce se întâmplă" (adică status). Acest status se referă la dovezi obiective care pot fi realmente obținute. Dar, cel mai adesea, acesta nu se obține, iar altora li se spune cum să acționeze pe baza unui scenariu în care imaginea completă nu este cuprinsă, iar cazul COVID-19 este unul în care ignoranța s-a dovedit fatală. La sfârșitul anului 2021, Centrul de Resurse pentru Coronavirus Johns Hopkins raportează că 5,425,024 de persoane din lume au murit din cauza COVID-19, iar numărul acestora continuă să crească. În Statele Unite, numărul morților este 822,920. În ultimele 28 de zile, numărul cumulat al deceselor în SUA este de 39,563, aproximativ 1,300 de oameni murind în fiecare zi. Statisticile pentru populația lumii raportează 195,905 de decese pe 28 de zile sau 6,530 de morți pe zi. Asta înseamnă că decesele americane reprezintă 20% din decesele globale cauzate de COVID-19, în timp ce populația noastră de 335 milioane vs. populația globală de 7.9 miliarde reprezintă numai 4%. De ce? Convingerea mea este că nu am informat publicul, sau, de altfel, mulți practicieni din domeniul sănătății, despre ceea ce știm cu adevărat despre COVID-19. Academicienii nu au lucrat împreună cu cei din primele linii și cu oamenii de știință din domeniul cercetării pentru a informa publicul despre adevăr, așa cum îl cunoaștem cel mai bine în acest moment.

„Adevărul iese la iveală din certurile între prieteni."

– David Humes

„Cel mai bun medicament care alterează stările mentale este adevărul."

– Lily Tomlin

Indiferent de țară, SUA, Canada sau Suedia, problema se reduce la caracterul complet al informațiilor (statusul). Și ceea ce s-a întâmplat este că adevărul acestor date, care ar trebui să fie întemeiat în cercetarea științifică, discuții, interacțiune care implică colaborare (argumente făcute în spirit colegial), este corupt de natura urâtă a

elementului uman, sau, cel puțin, de partea care ne face mai puțin umani (sub-umani) și periculos de „machiavelici”. În lumea științifică, acest lucru înseamnă lăcomie și ego. În lumea politică, ea pare a fi idolatria puterii și a controlului. Aruncate în acest cazan, elementele separatismului, rasismului, autoritarismului și ignoranței pure au condus la formarea unei licori a vrăjitoarei care a condus la statisticile îngrozitoare de mai sus – în anul 2022!

Cum poate fi evitat sau cel puțin diminuat acest lucru? Cu siguranță, vorbind împotriva senzaționalismului jurnalistic și a mass-mediei care prosperă din povești despre dezastre pentru profituri. Unde sunt canalele de televiziune axate în totalitate pe schimbul de informații într-o discuție de grup care are acces la autoritățile relevante, și unde este interacțiunea între membrii grupului și public? Ca specialist în domeniul medical, nu am avut acces la Dr. Fauci, ci doar la unul dintre subalternii săi, care a răspuns cu un e-mail standardizat. Într-o scrisoare scrisă în mod oficial și adresată președintelui Biden, trimisă în aprilie 2021, am obținut un răspuns șase luni mai târziu, care a fost, de asemenea, standardizat, în ciuda soluțiilor mele detaliate la problemele cheie care rămân nerezolvate. Guvernul nostru cheltuiește trilioane de dolari, cetățenii plătesc trilioane de dolari prin taxe, și totuși unde este accesibilitatea? Cum putem învăța din istorie, din experiențele altora, dacă nu există nicio modalitate de a le auzi?

> „Ceea ce am învățat despre ceea ce omul învață din istorie este că omul nu învață nimic din istorie.”
>
> — Winston Churchill

Din numeroasele conferințe medicale pe care le-am organizat cu un public de cel puțin 1,000 de persoane, cea mai apreciată parte a programului pentru fiecare participant în urma evaluărilor post-conferință este reprezentată de discuțiile de grup cu experți din comunitatea științifică care stau alături de cei din comunitatea non-științifică – cu schimb liber de informații. La baza modului în care ființele raționale rezolvă probleme stau discursurile, analizele, discuțiile și rezoluțiile, în măsura cunoașterii noastre, dată fiind natura schimbătoare a problemelor științifice. Când am văzut vreodată o astfel de „dezbatere” de grup, deschisă, orientată către ceva atât de simplu, dar atât de important, cum ar fi masca? Unde au fost/sunt discuțiile de grup cu prezentări ușor de înțeles despre natura logaritmică a răspândirii virale, care este o parte esențială a pandemiei? Unde sunt discuțiile despre alte tratamente la liber care pot reduce răspândirea, morbiditatea și mortalitatea COVID-19, cum ar fi polizaharidele sulfatate (din alge marine), vitamina D, și utilizarea clorurii de cetilpiridiniu (CPC) @ 0.075% găsită în apa de gură ieftină și ușor disponibilă? Unde a fost discuția și dezbaterea despre valoarea pe care ivermectina ar putea să o aibă în tratarea COVID-19?

Toate cele de mai sus ar fi putut reduce semnificativ anxietatea și panica cu privire la pandemie, și încă ar putea. Să ajungem la miezul problemei – adevărul așa cum îl știm

cel mai bine – înseamnă să posedăm cunoaștere, lucru care îl îndepărtează pe cel care cunoaște de ignoranță și frică. Nu credeți că în 2022, cu toată tehnologia noastră, resursele și mass-media, starea omenirii ar fi trebuit să fie mult mai aproape de adevăr decât de informațiile îngrijorătoare pe care le-am văzut, care au dus la panica unei pandemii?

NOTE

1. Pasajul face referire la faimoasa expresie a jucătorului și antrenorului de baseball Yogi Berra, „It’s déjà vu all over again”. ↑

Imagine: leo2014; Sursa: Pixabay